

Tisztelt Országgyűlés!

Szeretnék felszólalni a mai társadalom értékei mellett. Első ilyen lehetőségemet bemutatkozással szeretném kezdeni. Gajdócsi Gergely vagyok, a miskolci Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium végzős diákja. A következő évetem a Corvinus Egyetem gazdálkodástudományi karán szeretném megkezdeni, a Szent Ignác Jezsuita Szakkollégium diákjaként. Az elmúlt egy évben kezdett el foglalkoztatni a politika és a magyar társadalom helyzete, jelenleg a tanulás mellett a véleményemet, gondolataimat rendezgetve egy könyv kiadásának lehetősége foglalkoztat.

Most pedig szeretnék rávilágítani minél több példával, saját tapasztalatokkal, hogy milyen fontos értékek lapulnak a hármasszó mögött; „nemzeti, keresztény, szociális.” Legszébb álmom, hogy egyszer a világon értékkelvű társadalmak fognak élni. Természetesen nem szeretnék klisékkel jönni, a világbéke egy csodálatos utópia, mely kívül esik az emberi természet tulajdonságain. De határozott elképzelésekkel, propagandával, akárcsak egy szűk környezet életének jobbra tételének elhivatottságával hatalmas eredményeket lehet elérni.

A világon most uralkodó legerősebb befolyásoló erők a piac vezető szereplőinek céljai, a globalizáció és a nemzetek közötti nagypolitika érdekei. Utóbbi befolyással lehet egy nép életére, de a társadalom középső és alsóbb rétegeinek nincsen beleszólása az eseményekbe. A globalizáció és a nemzeti öntudatot elmosó piac viszont megfigyelhető és korlátok közé szorítható folyamatok. Ezek fő mozgatórugói a pénzben mérhető eredmények elérése. Ezzel szemben az emberek nem kívánnak mást, mint a boldogságot, szeretnének családot alapítani, és a személyes vágyaikat elérni. Leegyszerűsítve mindenki szeretné megvalósítani célját, ám ezek gyakran ütköznek egymással.

Mi, magyar emberek, mi keresztény hívők a világban csekély befolyással bírunk. A saját életünkről, a saját környezetünk jövőjéről viszont kötelességünk gondoskodni. Bár a globalizáció, a tömeggyártás következtében milliónyi embertársunkkal ugyanazt a cipőt fogjuk felvenni minden reggel, ugyanolyan okostelefonnal fogunk rohangálni a következő napirendi pontunk felé, van lehetőségünk az elfolyó, hullámozó tengerárra hasonlító időben gyökeret eresztetni és megtartani magunkat és szeretteinket. Embernek maradni az embertelenségben.

Ehhez olyan támpontokra van szükségünk, melyekben bízhatunk. Bármilyen történjen a világban, tudjuk, hogy ezek jók, ezekben megbízhatunk, és nem vétünk emberségünk ellen. Ezek a támpontok mind a szeretethez vezethetők vissza.

Magyarország egy keresztény ország. Azzal, hogy kiállunk magyarságunk mellett, kiállunk keresztény értékrendünk mellett is. A keresztény értékrendet követve pedig, ha több tehetséget kaptunk örökül, akkor azt felhasználhatjuk a lemaradók segítségére. Keresnünk kell a lehetőséget minden nap, hogy valami jót tegyünk, és akkor a nehézségek idején minket is megsegítenek.

Én büszke vagyok nemzetünkre. Természetesen nem működik minden tökéletesen, vannak hiányosságok, értékvesztett embercsoportok, vannak honfitársaink, akik lelkiismeret-furdalás nélkül adják fel magyarságukat, vannak nélkülözők, akikhez nem jut el a segítség, és vannak, akik mindennel rendelkeznek, amire szükségük van, mégis a feszültséget keltik. A magyarok magukat pesszimistának mondják. Mégis úgy gondolom, hogy büszkék lehetünk magunkra, nemzetünkre, vezetőinkre és az értékrendünkre.

A teljesség igénye nélkül szeretnék kiemelni néhány példát.

Büszke vagyok a magyar sportolóinkra és a szurkolókra, akik minden sportsiker után könnyes szemmel, meghatottan éneklik el a magyar Himnusz.

Csodálatos látni, hogy a nehézségekben, természeti katasztrófáknál összegyűlnek az emberek és segíteni szeretnének. Egységben minden nehézséget átvészeltünk.

Öröm látni példaképeinket, akik azért dolgoznak, fáradoznak, hogy értéket teremtsenek, segítsenek, jó hírért vigyék országunknak vagy Isten nevének. Szerencsésnek érzem magam, hogy egy olyan országban élek, ahol ezeket az embereket értékesnek tartják, és munkájukat elismervén díjakat osztanak ki nekik. Bőjte Csaba egyik könyvét minden ballagó diáknak útravalóul ajándékozom.

Hálás vagyok a politikai vezetőinknek, hogy a külföldi érdekcsoportok nem hagyják eltiporni nemzetünket. A támadásoknak ellenállnak, holott lenne könnyebb út! Szembe mernek menni az európai „értékekkel”. Szerencsére a magyar közmédia folyamatosan erősödik, és talán idővel elnyomja, a csupán értékvesztett „celebeket” felvonultató kereskedelmi médiumokat. A nemzeti érdekek megvédése természetessé vált, a külföldre szivattyúzott pénz mennyisége csökken. Ezzel szemben pedig a családok támogatása növekszik.

Van új Alaptörvényünk. Magyarország keresztény, demokratikus ország, ahol a valódi érték a jóság.

Büszke vagyok oktatásunkra is, melyben a nemzeti és keresztény hagyományok nagy teret nyernek. Műveltségben a világelizethez tartozunk. A magyarok, ha úgy hozza a sors, külföldön is megállják a helyüket. És eközben nem felejtjük el ünnepeinket, történelmünket.

Még egy kis önbizalom és jó sok munka kell és a saját felemelkedésünk mellett másoknak is segíthetünk.

Tavasszal adott otthont iskolánk a JEEP programnak, melynek lényege, hogy Európa több jezsuita iskolájából jövő diákcsoportok együtt vitáznak az EU jövőjéről. Megdöbbenő volt, amit a záraskor tapasztaltam. A tervek szerint minden ország Himnuszát meghallgatjuk és barátokként utazhat mindenki haza. Minden vendég meg volt döbbenve. Szerintük csak és kizárólag az Európai Unió Himnuszát kellett volna lejátszani. Mert az a jövő. Ez a jövő?

Bízom benne, hogy nem. Nem szabad magunk alatt vágni a fát. Ki kell tartanunk a magyarságunk mellett. A megkezdett munkát folytatni kell. Nem szabad sajnálni a pénzt az értéket közvetítő kulturális eseményektől, az egyházi iskoláktól, a magyarokat védő lépésektől és a rászoruló felemelkedését célzó intézkedésektől. A média olyan elképesztő befolyással bír az emberek felett, amit nem lehet megakadályozni. A megoldás, hogy használni kell. Borzasztóan erős propagandára van szükség a kultúra, a természet, a keresztény programok, a családok és a pozitív egyének mellett. A szép jövőnk alapja a kritikus szemlélet. Amit rossznak ítélnék, javítanunk kell. Amit pedig jónak, annak felhőtlenül örülni. Miért ne lenne Magyarország egy optimista nemzet?

A felszólalásomat a néhány éve elhunyt Ádam János jezsuita atya örök gondolataival szeretném zárni.

"Emberré válni az embertelenségben!"

Köszönöm a lehetőséget a felszólalásra!